

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Υπόθεση αρ. 1387/2016

23 Μαΐου, 2023

[Α. ΖΕΡΒΟΥ, Δ.Δ.Δ.]

Αναφορικά με το Άρθρο 146 του Συντάγματος

Μεταξύ:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

Αιτητής,

ΚΑΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ης η αίτηση.

Ε. Χριστοδούλου (κα), για Μάριος Γεωργίου & Συνεργάτες και Ε. Μιχαήλ & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε., για τον αιτητή.

Ρ. Πασιουρτίδη (κα), για Άντης Τριανταφυλλίδης & Υιοί Δ.Ε.Π.Ε., για την καθ' ης η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. ΖΕΡΒΟΥ, Δ.Δ.Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης της καθ' ης η αίτηση, η οποία του κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 15.09.2016 και με την οποία του επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο ύψους €50.000.

Η καθ' ης η αίτηση, σε συνεδρία της ημερομηνίας 26.05.2014, αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 38 του περί Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου Νόμου (N.73(I)/2009)¹, να καλέσει σε γραπτές παραστάσεις την εταιρεία Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (εφεξής η «Εταιρεία») για ενδεχόμενη παράβαση του άρθρου 11(1)(α) του περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρηση Αγοράς) Νόμου (N. 116(I)/2005)² και του άρθρου 19 του N.116(I)/2005 ως εξειδικεύεται στην Παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας 116-2005-03 (ως εκάστοτε ισχύει), αναφορικά με τη μη ανακοίνωση/γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με κρατική στήριξη.

---

¹ 38.-(1) Πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για ενδεχόμενη επιβολή διοικητικού προστίμου, η Επιτροπή οφείλει να δίδει δικαίωμα ακρόασης σε κάθε επηρεαζόμενο πρόσωπο και να επισημαίνει τα δικαιώματα που του παρέχονται δυνάμει του εδαφίου (2).

² Έχει καταργηθεί με τον περί Κατάχρησης της Αγοράς Νόμο του 2016 (N.102(I)/2016).

Προς το σκοπό αυτό απέστειλε επιστολή ημερομηνίας 07.07.2014 προς την Ειδική Διαχειριστή της Εταιρείας, η οποία απάντησε με επιστολή ημερομηνίας 30.01.2015 αναφέροντας ότι αυτή δεν ήταν σε θέση είτε να αντικρούσει είτε να συναινέσει στην αναφορά σε ενδεχόμενες παραβάσεις της νομοθεσίας καθότι, ως Ειδική Διαχειριστής, δεν είχε ίδια γνώση των σχετικών γεγονότων, ενεργειών ή αποφάσεων της Εταιρείας ούτε και οποιαδήποτε πληροφόρηση ή πρόσβαση στους αξιωματούχους ή άλλο προσωπικό αυτής.

Η καθ' ης η αίτηση, σε συνεδρία της ημερομηνίας 16.03.2015, αποφάσισε ότι η Εταιρεία είχε ενεργήσει κατά παράβαση του Νόμου 116(Ι)/2005 και συγκεκριμένα:

« Του άρθρου 11(1)(α) του Νόμου, καθότι δεν προέβη σε δημοσιοποίηση το ταχύτερο δυνατόν, ήτοι στις 23.11.2011, «εμπιστευτικής πληροφορίας» που την αφορούσε άμεσα. Συγκεκριμένα, η Εταιρεία δεν δημοσιοποίησε ότι, συνέπεια των προκαταρκτικών αποτελεσμάτων της κεφαλαιακής άσκησης της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT) και του ενδεχόμενου συμμετοχής της Εταιρείας στο αναθεωρημένο πρόγραμμα συμμετοχής ιδιωτών στην ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού δημοσίου (PSI+), ανέμενε ότι θα χρειαζόταν να αυξήσει το μετοχικό της κεφάλαιο κατά €1.5 - €2 δις, εκ των οποίων €1 - €1.5 δις ανέμενε ότι θα έπρεπε να καλυφθούν μέσω της συμμετοχής ιδιωτών επενδυτών. Στο πλαίσιο αυτό ενημέρωσε το Υπουργείο Οικονομικών για την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει το

προς ψήφιση Νομοσχέδιο περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων του 2011 για να εξασφαλίσει κρατική στήριξη υπό τη μορφή κρατικών εγγυήσεων για την κάλυψη του συνολικού αδιάθετου ποσού της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου.

- Του άρθρου 19 του Νόμου, ως εξειδικεύεται στην παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας ΟΔ116-2005-03 αναφορικά με τις Μεθόδους Χειραγώγησης της Αγοράς, ως εκάστοτε ισχύει ('η Οδηγία'), καθότι έχει χειραγωγήσει την αγορά σε σχέση με τα χρηματοοικονομικά της μέσα κατά την περίοδο 23.11.2011 (ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ανακοινώσιμη η εμπιστευτική πληροφορία) μέχρι τις 30.04.2012 (ημερομηνία δημοσιοποίησης της Ετήσιας Οικονομικής Έκθεσης για το έτος που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2011, όπου γίνεται αναφορά για πρώτη φορά σε κρατική στήριξη), μέσω της παράλειψης δημόσιας ανακοίνωσης εκ μέρους της για το γεγονός ότι ενημέρωσε το Υπουργείο Οικονομικών ότι προτίθειτο να κάνει χρήση του προς ψήφιση Νομοσχεδίου περί της Διαχείρισης Χρηματοοικονομικών Κρίσεων του 2011, προκειμένου να εξασφαλίσει κρατική στήριξη υπό τη μορφή κρατικών εγγυήσεων, για την κάλυψη του συνολικού αδιάθετου ποσού της επικείμενης αύξησης μετοχικού κεφαλαίου αναμενόμενου ύψους €1 - €1.5 δις.».

Κατόπιν της ανωτέρω διαπίστωσης η καθ' ης η αίτηση στην ίδια συνεδρία αποφάσισε, δυνάμει του άρθρου 38 του Ν.73(Ι)/2009, να καλέσει τους Διοικητικούς Συμβούλους της Εταιρείας κατά την περίοδο 22.11.2011 - 30.04.2012 σε παραστάσεις στα πλαίσια εξέτασης του ενδεχομένου επιβολής σε αυτούς διοικητικού προστίμου με βάση το άρθρο 48(4)(α) του Ν.116(Ι)/2005.

Ο αιτητής, ο οποίος ως αναφέρεται στα πρακτικά της συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 16.03.2015, διετέλεσε Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος την περίοδο 21.11.2011 - 04.12.2011 και Διευθύνων Σύμβουλος Ομίλου την περίοδο 05.12.2011 - 30.04.2012, κλήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 22.06.2015 να υποβάλει τις παραστάσεις του γραπτώς, τις οποίες υπέβαλε με επιστολή του δικηγόρου του ημερομηνίας 11.03.2016, αιτούμενος όπως υποβάλει και προφορικές παραστάσεις, αίτημα το οποίο έγινε αποδεκτό και ο αιτητής υπέβαλε και προφορικές παραστάσεις σε συνεδρία της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 16.05.2016.

Με τις παραστάσεις του ο αιτητής έθεσε αριθμό ζητημάτων. Καταρχάς ότι η καθ' ης η αίτηση όφειλε να καλέσει σε παραστάσεις τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας πριν αποφασίσει ότι η τελευταία έχει προβεί στις επίδικες παραβάσεις. Τούτο δε καθότι, αφενός, η εκ των υστέρων κλήση των διοικητικών συμβούλων προς ανατροπή του τεκμηρίου ενοχής που τους αποδίδεται αποτελεί παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και της δίκαιης δίκης και, αφετέρου, επειδή η Ειδική Διαχειρίστρια δεν υπέβαλε εκ μέρους της Εταιρείας οποιεσδήποτε παραστάσεις. Ακολούθως, ο αιτητής υποστήριξε ότι οι ισχυριζόμενες παραβάσεις στηρίζονται σε

ανύπαρκτη κατά τον ουσιώδη χρόνο δευτερογενή νομοθεσία και εν πάση περιπτώσει η αποδιδόμενη στην Εταιρεία παράλειψη δεν συνιστά από μόνη της χειραγώγηση της αγοράς. Αναφέρθηκε δε ο αιτητής εκτενώς στα δικά του εκτελεστικά καθήκοντα και αρμοδιότητες κατά την επίδικη περίοδο, επισημαίνοντας ότι από 22.11.2011 μέχρι 05.12.2011 διετέλεσε Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος για τις Διεθνείς Δραστηριότητες του Ομίλου. Με λεπτομερή αναφορά στα γεγονότα της επίδικης περιόδου υπέβαλε ακολούθως τη θέση του ότι η Εταιρεία δεν είχε προβεί σε πράξη χειραγώγησης της αγοράς ώστε να τίθεται θέμα προσωπικής ευθύνης δικής του. Επικαλέστηκε, τέλος, προσωπικά δεδομένα του από τα οποία συνάγεται ότι ο ίδιος δεν είχε αποκομίσει οποιοδήποτε όφελος από την ισχυριζόμενη χειραγώγηση.

Ακολούθησε συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 13.06.2016 κατά την οποία αποφασίστηκε όπως κληθεί ο αιτητής να υποβάλει πρόσθετες παραστάσεις αναφορικός με επιστολή ημερομηνίας 23.02.2012, την οποία ο αιτητής είχε αποστείλει ως Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου στον τότε Υπουργό Οικονομικών με θέμα την κεφαλαιακή ενίσχυση της Εταιρείας, επιστολή η οποία είχε τεθεί υπόψη της Επιτροπής σε παλαιότερο και ανεξάρτητο χρόνο.

Απεστάλη σχετική επιστολή ημερομηνίας 16.06.2016 προς τον αιτητή, ο οποίος με επιστολή ημερομηνίας 05.07.2016 υπέβαλε πρόσθετες γραπτές παραστάσεις, παραθέτοντας με λεπτομέρεια γεγονότα του ουσιώδους χρόνου και εκφράζοντας τη θέση ότι η εν λόγω επιστολή δεν είχε άμεση σχέση με το υπό εξέταση θέμα και ότι το περιεχόμενό της δεν έχρηζε οποιασδήποτε ανακοίνωσης.

Γραπτές παραστάσεις υποβλήθηκαν και από άλλα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, με την καθ' ης η αίτηση να συνεδριάζει την 01.08.2016 προς αξιολόγηση αυτών και να καταλήγει στην προσβαλλόμενη απόφαση ως προς την ευθύνη εκάστου εξ αυτών και στην επιβολή διοικητικών προστίμων. Σε σχέση με τον αιτητή η καθ' ης η αίτηση κατέληξε ότι η παράβαση από την Εταιρεία του άρθρου 19 του Νόμου, ως εξειδικεύεται στην παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας οφειλόταν σε δική του υπαιτιότητα και αμέλεια καθότι, λόγω της θέσης και των καθηκόντων που εκτελούσε, όφειλε να μεριμνήσει για την έκδοση πλήρους δημόσιας ανακοίνωσης από την Εταιρεία για το θέμα εξασφάλισης κρατικής στήριξης υπό τη μορφή κρατικών εγγυήσεων για την κάλυψη του συνολικού αδιάθετου ποσού της αύξησης του μετοχικού της κεφαλαίου. Για το λόγο αυτό του επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο

ύψους €50.000. Επιπρόσθετα, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε ότι η παράβαση από την Εταιρεία του άρθρου 11(1)(α) του Ν.116(Ι)/2005 στις 23.11.2011 δεν οφειλόταν σε δική του υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια.

Σημειώνεται ότι διοικητικά πρόστιμα και για τις δύο παραβάσεις της Εταιρείας επιβλήθηκαν σε ακόμα έναν εκ των διοικητικών συμβούλων, ενώ η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε να μην επιβάλει οποιοδήποτε διοικητικό πρόστιμο στην Εταιρεία καθότι αυτή βρισκόταν υπό καθεστώς εξυγίανσης και για το λόγο αυτό κρίθηκε ότι τυχόν επιβολή διοικητικού προστίμου στην Εταιρεία θα επιβάρυνε περαιτέρω τους μετόχους και πιστωτές της.

Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 15.09.2016 και εναντίον αυτής στρέφεται η παρούσα προσφυγή με τον αιτητή να προωθεί 16 λόγους ακύρωσης και συγκεκριμένα ότι:

1. Η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει το Άρθρο 28 του Συντάγματος και την αρχή της ισότητας καθότι η καθ' ης η αίτηση ομαδοποίησε τον αιτητή μαζί με άλλα πρόσωπα σε μία ισοπεδωτική αντιμετώπισή τους, παραλείποντας να διεξαγάγει

δέουσα έρευνα ως προς τη διαφορά του δικού του ρόλου στον τρόπο που ο Όμιλος λειτούργησε την επίδικη περίοδο.

2. Η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει την αρχή ότι ο καθένας πρέπει να γνωρίζει για ποιο αδίκημα πρόκειται να δικαστεί ή για ποιο αδίκημα πρέπει να υποβάλει την υπεράσπισή του εφόσον στην επιστολή ημερομηνίας 22.06.2015, με την οποία ο αιτητής κλήθηκε να υποβάλει τις παραστάσεις του, η καθ' ης η αίτηση δεν αναφέρεται με σαφήνεια σε ποιο άρθρο στηρίχθηκε για να καλέσει τον αιτητή σε παραστάσεις, ούτε εξειδικεύει ποιες διατάξεις του Νόμου είναι αυτές που στοιχειοθετούν αδίκημα/παράβαση και τη δυνατότητα της Επιτροπής να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο.
3. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη καθότι τα άρθρα 23, 48(4)(α) και 19, ως εξειδικεύεται στην παράγραφο 4(δ)(iv) της Οδηγίας ΟΔ116-2005-03, του Ν.116(I)/2005, βάσει των οποίων επιβλήθηκε πρόστιμο στον αιτητή, δεν αποκαλύπτουν διοικητικό αδίκημα.
4. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω παράβασης των αρχών της αμεροληψίας και της δίκαιης δίκης καθότι κατά την έκδοση της η καθ' ης η αίτηση είχε ήδη προαποφασίσει ότι ο αιτητής είχε προβεί σε παράβαση των σχετικών προνοιών του Ν.116(I)/2005, χωρίς όμως να έχει καλέσει τον αιτητή να υποβάλει τις παραστάσεις του όταν διερευνούσε τυχόν παραβάσεις εναντίον της Εταιρείας.

5. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της δίκαιης δίκης καθότι η καθ' ης η αίτηση, εφόσον η Ειδική Διαχειρίστρια της Εταιρείας δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει τις διαπιστώσεις για ενδεχόμενες παραβάσεις, όφειλε να καλέσει σε παραστάσεις του διοικητικούς συμβούλους πριν αποφασίσει για την Εταιρεία.
6. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα.
7. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας.

Ο έκτος και έβδομος λόγος ακύρωσης προωθούνται με την ίδια επιχειρηματολογία, με τον αιτητή να διατείνεται ότι η καθ' ης η αίτηση εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίδικη πληροφορία ήταν είτε εμπιστευτική είτε ανακοινώσιμη, ούτε αιτιολογείται γιατί αυτή συνιστούσε σημαντικό γεγονός που έχρηζε ανακοίνωσης από την Εταιρεία ή τον αιτητή. Επιπλέον, η καθ' ης η αίτηση δεν έλαβε υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές που εξέδωσε η ESMA (European Securities and Markets Authority) στις 20.10.2016, ως προς το δικαίωμα του εκδότη να αναβάλει τη δημοσιοποίηση προνομιακών πληροφοριών. Επαναλαμβάνει δε ο αιτητής τις θέσεις που είχε προωθήσει με τις παραστάσεις του επισημαίνοντας ότι κατά το χρόνο που ο ίδιος έλαβε γνώση της επιστολής του τότε Διευθύνοντα Συμβούλου του Ομίλου ημερομηνίας 21.11.2011, δεν ετίθετο ζήτημα κρατικής στήριξης γιατί είχε προκύψει

ουσιώδες και σημαντικό ενδιαφέρον από συγκεκριμένο επενδυτή για να επενδύσει στην Εταιρεία και ως εκ τούτου η Διοίκηση της Εταιρείας δεν ήταν σε θέση να διαμορφώσει άποψη εάν θα χρειαστεί ή όχι κρατική στήριξη. Η δε εκφρασθείσα από τον τότε Διευθύνοντα Σύμβουλο πρόθεση της Εταιρείας να ζητήσει κρατική στήριξη δεν ήταν γνήσια εφόσον δεν είχε ακολουθηθεί η ενδεδειγμένη διαδικασία.

8. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα γεγονότα καθότι η καθ' ης η αίτηση εσφαλμένα δεν έλαβε υπόψη τις θέσεις του αιτητή για τα δύο ανακοινωθέντα τα οποία ο αιτητής παρέθεσε στις γραπτές παραστάσεις του ημερομηνίας 11.03.2016 (ανακοινωθέν της Συνόδου κορυφής ημερομηνίας 26.10.2011 και ανακοίνωση της Εταιρείας ημερομηνίας 27.10.2011).
9. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί το νόμο καθότι κανένα από τα άρθρα που επικαλέστηκε η καθ' ης η αίτηση δεν στοιχειοθετεί διοικητικό αδίκημα για τη μη ανακοίνωση εμπιστευτικής πληροφορίας.
10. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί το νόμο καθότι η καθ' ης η αίτηση δεν έλαβε υπόψη τις πρόνοιες του άρθρου 4 της Οδηγίας συμφώνως του οποίου οι μέθοδοι που αναφέρονται στο άρθρο δεν είναι εξαντλητικές και παράλληλα δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι από μόνες τους αποτελούν χειραγώγηση της αγοράς. Είναι δε η θέση του αιτητή ότι η παράλειψη δημόσιας ανακοίνωσης σημαντικών γεγονότων

δεν αποτελεί από μόνη της χειραγώγηση της αγοράς εάν δεν μπορεί η καθ' ης η αίτηση να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα ως προς την ύπαρξη σκοπιμότητας και/ή οφέλους.

11. Η καθ' ης η αίτηση, χωρίς αναφορά σε ποια συγκεκριμένα γεγονότα ή περιστατικά στηρίχθηκε, εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μη ανακοίνωση της επίδικης πληροφορίας εκ μέρους της Εταιρείας οφειλόταν σε υπαιτιότητα και αμέλεια του αιτητή, παραλείποντας να λάβει υπόψη της τις παραστάσεις που ο ίδιος είχε υποβάλει.
12. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει αφενός την αρχή της ισότητας καθότι στην Εταιρεία δεν επιβλήθηκε οποιοδήποτε πρόστιμο και αφετέρου την αρχή της αναλογικότητας καθότι δεν λήφθηκε υπόψη κατά την επιβολή του επίδικου προστίμου η μισθοδοσία του αιτητή, η οποία διέφερε ουσιωδώς από τη μισθοδοσία των υπολοίπων διοικητικών συμβούλων.
13. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της φυσικής δικαιοσύνης καθότι η καθ' ης η αίτηση δεν κάλεσε σε περαιτέρω παραστάσεις τον αιτητή μετά που τον βρήκε ένοχο για τις επίδικες παραβάσεις καταδικάζοντάς τον σε διοικητικό πρόστιμο ύψους €50.000, χωρίς να του δοθεί το δικαίωμα να παραθέσει τις προσωπικές του περιστάσεις και ελαφρυντικά.
14. Η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και τον νόμο και παραβίασης της αρχής της χρηστής

διοίκησης καθότι η καθ' ης η αίτηση εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν έχει υποχρέωση να αποφασίσει επί όλων των νομικών σημείων που ο αιτητής είχε προβάλει με τις παραστάσεις του.

15. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι η σύνθεση της καθ' ης η αίτηση στις διάφορες ημερομηνίες που αυτή συνεδρίασε δεν ήταν πλήρης και ορθή, ως ο αιτητής τη χαρακτηρίζει, καθότι σε κάθε μία από τις 5 συνεδρίες που οδήγησαν στη λήψη της τελικής απόφασης δεν συμμετείχαν τα ίδια μέλη της Επιτροπής.
16. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι καταστρατηγεί την αρχή της δίκαιης δίκης δοθέντος ότι η απόφαση για το ύψος του προστίμου λήφθηκε πριν την έκδοση της απόφασης για την ύπαρξη ή όχι υπαιτιότητας εκ μέρους του αιτητή.

Για σκοπούς πληρότητας σημειώνεται ότι, στο πλαίσιο της γραπτής αγόρευσης των ευπαιδευτών δικηγόρων του, ο αιτητής είχε εγείρει και δύο λόγους ακύρωσης σχετικούς με τη συγκρότηση της καθ' ης η αίτηση, οι οποίοι όμως αποσύρθηκαν κατά την ακρόαση κατόπιν των στοιχείων που η πλευρά της καθ' ης η αίτηση έχει παρουσιάσει και ως εκ τούτου οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν θα απασχολήσουν το Δικαστήριο.

Η ευπαίδευτη δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει τους λόγους ακύρωσης και αντιτίνει καταρχάς ότι ο Ν.116(I)/2005 καθόριζε στο άρθρο 48(4)(α) συγκεκριμένη διαδικασία για την επιβολή διοικητικού προστίμου σε διοικητικούς συμβούλους και αυτήν ακριβώς τη διαδικασία ακολούθησε πιστά η Επιτροπή, με τον αιτητή να μην αμφισβητεί τη συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη. Το δε αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, επισημαίνει η κα Πασιουρτίδη, περιορίζεται στην απόφαση της καθ' ης η αίτηση να κρίνει υπαίτιο τον αιτητή για τη συγκεκριμένη παράβαση και να του επιβάλει διοικητικό πρόστιμο και ως εκ τούτου αυτός ανεπίτρεπτα, σύμφωνα με την εισήγηση, προωθεί λόγους ακύρωσης που αφορούν τη διαπίστωση παράβασης από μέρος της Εταιρείας εφόσον η εν λόγω απόφαση δεν αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής, σημειώνοντας επιπλέον ότι η εν λόγω απόφαση ουδέποτε αμφισβητήθηκε από την ίδια την Εταιρεία. Παραπέμπει σχετικώς στην απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου στη **Μπουλούτας ν Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Υπόθ. αρ. 1388/2016, ημερ. 29.01.2021**, η οποία αφορούσε την απόφαση επιβολής διοικητικού προστίμου στον εκεί αιτητή που λήφθηκε στα πλαίσια της ίδιας με την παρούσα διοικητικής διαδικασίας και στην οποία κρίθηκε πως η διαπιστωθείσα παράβαση εκ μέρους της Εταιρείας

αποτελεί αυτοτελή εκτελεστή διοικητική πράξη, η οποία θα μπορούσε να τύχει συμπροσβολής στο ίδιο δικόγραφο ως συναφής, με το Δικαστήριο να καταλήγει ότι η νομιμότητα της απόφασης για την Εταιρεία δεν μπορούσε να ελεγχθεί στα πλαίσια της εκεί προσφυγής.

Παραπέμποντας ακολούθως στα σχετικά πρακτικά της συνεδρίας της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 01.08.2016, η ευπαιδευτη δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση απορρίπτει τον ισχυρισμό για ισοπεδωτική αντιμετώπιση των εμπλεκόμενων προσώπων και εισηγείται ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τα επί μέρους δεδομένα που αφορούσαν έκαστο εξ αυτών και κατέγραψε αναλυτικώς και με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους κατέληξε στην απόφαση για το κατά πόσον οι διαπιστωθείσες παραβάσεις οφείλονταν ή όχι σε δική τους υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια, με τον αιτητή, σε αντίθεση με άλλους διοικητικούς συμβούλους, να μην έχει αποσείσει το σχετικό βάρος που το ρητό και σαφές λεκτικό του άρθρου 48(4)(α) του επιβάλλει, παρόλο που γνώριζε τι ακριβώς ήταν αυτό που εξεταζόταν εναντίον του και σε ποιες νομοθετικές διατάξεις στηριζόταν η κλήση του σε παραστάσεις.

Σε σχέση με τους υπόλοιπους λόγους ακύρωσης η ευπαίδευτη δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση εισηγείται πως, σύμφωνα με τη σχετική επί του θέματος νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν υπήρχε υποχρέωση για κλήση του αιτητή σε επιπρόσθετες παραστάσεις πριν τον καθορισμό του ύψους του επιβληθέντος διοικητικού προστίμου. Επιπρόσθετα, ότι η καθ' ης η αίτηση εξέτασε και κατέγραψε με τρόπο τεκμηριωμένο την κρίση της επί των ισχυρισμών που ο αιτητής προέβαλε με τις παραστάσεις του, ότι η σύνθεση της καθ' ης η αίτηση σε όλες τις σχετικές συνεδρίες της ήταν νόμιμη, ότι το σχετικό τιμολόγιο για το επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο εκδόθηκε την 14.09.2016 ήτοι μετά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης την 01.08.2016 και ότι σε σχέση με τη διαπιστωθείσα από την Εταιρεία παράβαση η καθ' ης η αίτηση κατέγραψε ρητά το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο σε σχέση με την απαγόρευση χειραγώγησης της αγοράς, η δε κατάληξή της ως προς την ύπαρξη εμπιστευτικής πληροφορίας και την παράλειψη δημόσιας ανακοίνωσης σε σχέση με αυτήν είναι πλήρως αιτιολογημένη ενώ η ύπαρξη σκοπιμότητας, πρόθεσης ή οφέλους δεν απαιτείτο για να διαπιστωθεί η χειραγώγηση.

Έχω μελετήσει με προσοχή τις εμπεριστατωμένες γραπτές αγορεύσεις των ευπαιδευτών δικηγόρων των διαδικών και καταλήγω στα ακόλουθα:

Αναφορικός με τον 15ο λόγο ακύρωσης περί πάσχουσας σύνθεσης της καθ' ης η αίτηση, λόγος ακύρωσης η εξέταση του οποίου προέχει ως ζήτημα δημοσίας τάξεως, θα πρέπει να επισημάνω ότι από το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην ***Αυτέννα Λιτδ v Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου (2013) 3 ΑΑΔ 242***, το οποίο παρατίθεται στη γραπτή агόρευση των ευπαιδευτών δικηγόρων του αιτητή προς υποστήριξη της θέσης ότι η απλή ενημέρωση των μελών που απουσίαζαν από προηγούμενες συνεδρίες δεν θεραπεύει την ακυρότητα της απόφασης, ανεπίτρεπτα παραλείπεται η αναφορά στις συγκεκριμένες πρόνοιες του άρθρου 22 του Ν.158(I)/99 καθώς και η καταληκτική επισήμανση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι, σύμφωνα με τον νόμο, η επανάληψη της διαδικασίας από την αρχή δεν απαιτείται όταν πρόκειται για απουσία από συνεδρία που ασχολήθηκε με προκαταρκτικά θέματα ή όταν τα μέλη που λαμβάνουν την τελική απόφαση είναι πλήρως ενημερωμένα σχετικά με όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη λήψη της απόφασης.

Εν προκειμένω, διαπιστώνω από τα πρακτικά ότι σε κάθε συνεδρία της καθ' ης η αίτηση κατά την οποία εξετάστηκε το επίδικο ζήτημα ρητώς καταγράφεται η πλήρης ενημέρωση των μελών της Επιτροπής που απουσίαζαν από προηγηθείσα συνεδρία και η συμφωνία τους με τις ληφθείσες αποφάσεις. Ως εκ τούτου, ο σχετικός λόγος ακύρωσης απορρίπτεται.

Ακολούθως, αναφορικός με τους λοιπούς λόγους ακύρωσης, θεμελιώδους σημασίας για την εκατέρωθεν επιχειρηματολογία είναι η ερμηνεία του άρθρου 48(4)(α) του Ν.116(Ι)/2005, συμφώνως του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη και το οποίο προέβλεπε τα ακόλουθα (ο τονισμός τίθεται από το Δικαστήριο):

«(4) Οι διατάξεις του περί της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (Σύσταση και Αρμοδιότητες) Νόμου, που έχουν ως αντικείμενο την εποπτική αρμοδιότητα της Επιτροπής, την εξουσία της να συλλέγει πληροφορίες, να διενεργεί έρευνες και ελέγχους, να επιβάλλει κυρώσεις, με την επιφύλαξη των ειδικότερων διατάξεων όπου αυτές προνοούνται στον παρόντα Νόμο αναφορικά με την επιβολή κυρώσεων και γενικά όλες τις αρμοδιότητες, εξουσίες, ευθύνες και καθήκοντα της, δυνάμει του πιο πάνω Νόμου τηρουμένων των αναλογιών, ισχύουν για σκοπούς εφαρμογής και εποπτείας του παρόντος Νόμου.

Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου η Επιτροπή έχει, μεταξύ άλλων, την εξουσία:

*α) Ανεξάρτητα και επιπρόσθετα από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, σε περίπτωση που **διαπιστώνεται** παράβαση του παρόντος Νόμου από νομικό πρόσωπο, να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι του ανώτατου ποσού που προβλέπεται από τον παρόντα Νόμο αναφορικά με την εν λόγω παράβαση, **και** στους διοικητικούς συμβούλους, διευθυντές, αξιωματούχους ή τους διαχειριστές επενδύσεων του νομικού τούτου προσώπου εκτός εάν αποδείξουν ότι η παράβαση δεν οφειλόταν σε δική τους υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια.»*

Σύμφωνα με τη θέση της καθ' ης η αίτηση, προϋπόθεση για την ενεργοποίηση της συγκεκριμένης εξουσίας της Επιτροπής για επιβολή διοικητικού προστίμου στους διοικητικούς συμβούλους, διευθυντές, αξιωματούχους ή διαχειριστές επενδύσεων ενός νομικού προσώπου, είναι να προηγηθεί η διαπίστωση παράβασης από μέρος του εν λόγω νομικού προσώπου. Ως εκ τούτου, σύμφωνα πάντα με την εισήγηση, η Επιτροπή οφείλει πρώτα να εξετάσει και να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχει παράβαση από μέρος του νομικού προσώπου και μόνο εάν διαπιστώσει τη διάπραξη παράβασης εξετάζει το ενδεχόμενο να επιβάλει πρόστιμο στους διοικητικούς συμβούλους εάν διαπιστώσει ότι η παράβαση οφειλόταν σε δική τους υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια. Συνακόλουθα, η θέση του αιτητή ότι θα έπρεπε να του είχε δοθεί το δικαίωμα να υποβάλει παραστάσεις και κατά το στάδιο εξέτασης της διάπραξης ενδεχόμενης παράβασης από μέρος της Εταιρείας είναι αντίθετη με το καθαρό

και σαφές, ως η καθ' ης η αίτηση το χαρακτηρίζει, λεκτικό του νόμου και οι ισχυρισμοί περί παράβασης της αρχής της δίκαιης δίκης δεν θα πρέπει να γίνουν αποδεκτοί.

Με κάθε σεβασμό η ανωτέρω ερμηνεία και θέση της καθ' ης η αίτηση δεν με βρίσκουν σύμφωνη στο βαθμό που η Επιτροπή, βάσει της διαδικασίας που ακολούθησε, ανεπίτρεπτα κατακερμάτισε την υπό του νόμου προβλεπόμενη διαδικασία με αποτέλεσμα η ευθύνη των διοικητικών συμβούλων να εξετασθεί σε κατοπινό στάδιο από τη διαπίστωση της παράβασης του νόμου από την Εταιρεία.

Ο νομοθέτης ρητώς, κατά τη δική μου θεώρηση, χρησιμοποιεί ενεστώτα και όχι παρελθοντικό χρόνο σε σχέση με τη διαπίστωση της παράβασης από το νομικό πρόσωπο («*διαπιστώνεται*»), η δε χρήση του συμπλεκτικού συνδέσμου «*και*» ως προς την εξουσία επιβολής διοικητικού προστίμου εκτός από το νομικό πρόσωπο και στους διοικητικούς συμβούλους, διευθυντές, αξιωματούχους ή τους διαχειριστές επενδύσεών του, έχει το νόημα ότι η διαπίστωση της παράβασης από το νομικό πρόσωπο και της ενδεχόμενης υπαιτιότητας, εσκεμμένης παράλειψης ή αμέλειας των εν λόγω προσώπων, εξετάζεται και θα πρέπει να εξετάζεται ταυτόχρονα, σε μία

ενιαία διαδικασία. Ο νομοθέτης, δηλαδή, δεν έχει προβλέψει διαδικασία για την έκδοση πλειόνων, διακριτών και αυτοτελών μεταξύ τους διοικητικών πράξεων ώστε η ευθύνη των διοικητικών συμβούλων να εξετάζεται αποκομμένη από το στάδιο της διαπίστωσης της ευθύνης του νομικού προσώπου, ως η καθ' ης η αίτηση εσφαλμένα αντιλαμβάνεται. Η διοικητική πράξη που δυνατόν να εκδοθεί σε περίπτωση που διαπιστώνεται παράβαση είναι μία, με πλείονες αποδέκτες, αναλόγως της ευθύνης και των περιστάσεων εκάστου. Ο σκοπός του νομοθέτη, όπως ορθώς υποβάλλουν οι ευπαίδευτοι δικηγόροι του αιτητή, δεν προκύπτει να ήταν η διερεύνηση της ευθύνης των διοικητικών συμβούλων αφότου αποδειχθεί η ευθύνη του νομικού προσώπου αλλά να μην διώκονται οι διοικητικοί σύμβουλοι χωρίς να υφίσταται ευθύνη του νομικού προσώπου.

Εκτός από το γράμμα του νόμου κρίνω ότι η εν λόγω ερμηνεία, ήτοι η απαίτηση για ταυτόχρονη εξέταση της ευθύνης του νομικού προσώπου και των διοικητικών συμβούλων αυτού, επιβάλλεται και από την υποχρέωση για σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία ενός νόμου ώστε αυτή να ανταποκρίνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κράτους δικαίου. Η αντίθετη θεώρηση και πρακτική που ακολούθησε η καθ' ης η αίτηση απολήγει, κατά προφανέστατη

παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και της δίκαιης δίκης, στη διαπίστωση της ευθύνης των διοικητικών συμβούλων της Εταιρείας και συγκεκριμένα του αιτητή, χωρίς όμως αυτός να έχει προηγουμένως ακουστεί ώστε να υποβάλει μέσω παραστάσεων την υπεράσπισή του ως προς το συστατικό στοιχείο του αδικήματος για το οποίο του επιβλήθηκε το επίδικο διοικητικό πρόστιμο, ήτοι για το κατά πόσον η Εταιρεία είχε ή όχι παραβεί τις διατάξεις του Νόμου. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, *«η παροχή ευκαιρίας σε κάθε πρόσωπο να ακουστεί σε υπόθεση που το αφορά αποτελεί αξίωμα της φυσικής δικαιοσύνης, οι ρίζες του οποίου ανάγονται στα πρώτα στάδια διαμόρφωσης των θεσμών της δίκης» (Δημοκρατία ν Πουλλή (2001) 3 ΑΑΔ 1060).*

Η απαίτηση όπως κληθεί ο αιτητής σε παραστάσεις πριν τη διαπίστωση παράβασης από την Εταιρεία ήταν εν προκειμένω ακόμα πιο επιτακτική δοθέντος, αφενός, ότι ούτε από την Εταιρεία υποβλήθηκαν οποιεσδήποτε παραστάσεις, εφόσον η Ειδική Διαχειρίστρια δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει τις αποδιδόμενες στην Εταιρεία παραβάσεις της νομοθεσίας και, αφετέρου, λόγω του ότι το βάρος απόδειξης για τη μη δική του υπαιτιότητα για τη διαπιστωθείσα παράβαση εναποτίθετο στους ώμους του αιτητή.

Η συνταγματικότητα της εν λόγω πρόνοιας ως προς το ζήτημα του τεκμηρίου της αθωότητας δεν αμφισβητήθηκε μεν από τον αιτητή, πλην όμως σημειώνεται πως στο αντίστοιχο άρθρο 7(3) του περί Κατάχρησης της Αγοράς Νόμου, ο οποίος αντικατέστησε τον Ν.116(I)/2005, προβλέπεται πλέον ότι, σε περίπτωση που διαπιστώνεται παράβαση των διατάξεων του Νόμου από νομικό πρόσωπο, παρέχεται εξουσία στην Επιτροπή να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο τόσο στο νομικό πρόσωπο όσο και σε διοικητικό σύμβουλο, διευθυντή ή αξιωματούχο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, σε περίπτωση όμως «που διαπιστωθεί», προφανώς από την Επιτροπή, ότι η παράβαση οφειλόταν σε δική του υπαιτιότητα, εσκεμμένη παράλειψη ή αμέλεια.

Βάσει των ανωτέρω καταλήγω ότι η διαδικασία που η καθ' ης η αίτηση ακολούθησε για να διαπιστώσει την επίδικη παράβαση από την Εταιρεία και να καταλήξει στην επιβολή του επίδικου διοικητικού προστίμου στον αιτητή λόγω της δικής του υπαιτιότητας για την εν λόγω παράβαση, ήταν εξ αρχής πλημμελής.

Εν πάση δε περιπτώσει, σε συμφωνία με τους ευπαιδευτούς δικηγόρους του, εντοπίζω σοβαρότητα πλημμέλεια και στη

διενεργηθείσα για τη διαπίστωση της ευθύνης του αιτητή έρευνα αλλά και τη δοθείσα για την κατάληξη της καθ' ης η αίτηση αιτιολογία. Η θέση της ευπαιδευτης δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση ότι η Επιτροπή εξέτασε και κατέγραψε με τρόπο τεκμηριωμένο την κρίση της επί των ισχυρισμών που ο αιτητής προέβαλε με τις παραστάσεις του δεν ανταποκρίνεται στα όσα καταγράφονται στα πρακτικά της συνεδρίας της Επιτροπής ημερομηνίας 01.08.2016, με την ίδια την Επιτροπή να σημειώνει τα ακόλουθα, πρωτοφανή και ανεπίτρεπτα για διοικητικό όργανο με τις εξουσίες και αρμοδιότητες της καθ' ης η αίτηση:

«Η Επιτροπή αφού μελέτησε και συζήτησε εκτενώς το θέμα, αποφάσισε να καταγράψει τα ακόλουθα γενικά σημεία τα οποία προκύπτουν από τις γραπτές παραστάσεις των Διοικητικών Συμβούλων της Εταιρείας, σημειώνοντας και τονίζοντας ότι η τελική απόφαση επί όλων των νομικών σημείων, ανήκει στην αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου:».

Η καταγραφή και εξέταση των θεμάτων που οι διοικητικοί σύμβουλοι έθεσαν με τις παραστάσεις τους περιορίζεται, ακολούθως, στο σχολιασμό, αφενός, του ισχυρισμού που τέθηκε από ορισμένους εξ αυτών (όχι από τον αιτητή) ότι παραβιάστηκε η αρχή της αμεροληψίας λόγω προκατάληψης εκ μέρους της Προέδρου της

Επιτροπής και, αφετέρου, του ισχυρισμού που τέθηκε και από τον αιτητή ότι παραβιάστηκε το δικαίωμα ακρόασης των διοικητικών συμβούλων λόγω της μη κλήσης τους σε παραστάσεις πριν τη διαπίστωση παράβασης εκ μέρους της Εταιρείας.

Σε σχέση δε με τον αιτητή λήφθηκαν υπόψη για τον καθορισμό του διοικητικού προστίμου που του επιβλήθηκε η θέση και η ευθύνη του στην Εταιρεία, χωρίς οποιονδήποτε περαιτέρω σχολιασμό των παραστάσεων που αυτός πολύ συγκεκριμένα υπέβαλε και οι οποίες ανεπίτρεπτα σχολιάζονται και απαντώνται για πρώτη φορά στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και της γραπτής αγόρευσης της ευπαίδευτης δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση.

Οι ανωτέρω διαπιστώσεις καθιστούν αχρείαστη την ενασχόληση με οποιοδήποτε άλλο θέμα έχει τεθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα €1.800, πλέον ΦΠΑ υπέρ του αιτητή και εναντίον της καθ' ης η αίτηση.

A. ZEPBOY Δ.Δ.Δ.